

Sygn. akt: XVI GCo 22/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Bartosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. S.

z udziałem W. S., (...) SA w W.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO K. Bartosiewicz

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. S. złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia przed wniesieniem skargi o wznowienie postępowania zakończonych orzeczeniem Sądu Okręgowego w Warszawie XVI Wydziału Gospodarczego pod sygn. akt XVI GC 584/14 poprzez wstrzymanie prawomocności orzeczenia lub uchylenie prawomocności orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie z 15 lipca 2014 r. do czasu rozstrzygnięcia skargi o wznowienie postępowania. Ponadto, wniósł o wyznaczenie dwutygodniowego terminu do złożenia skargi o wznowienie.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że 15 lipca 2014 roku tut. Sąd wydał orzeczenie w sprawie o sygn. akt XVI GC 584/14, w którym uznał za nieważne uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszy spółki (...) S.A. w W. z 14 listopada 2013 roku. Wydanie powyższego wyroku nastąpiło w okolicznościach uznania roszczenia. Wnioskodawca podniósł, że ww. orzeczenie zapadło przy nadużyciu instytucji uznania. Wyjaśnił, że pozew został wniesiony przez W. S. (jednego z członków Rady Nadzorczej (...) S.A. w rzeczywistości desygnowanego na to stanowisko przez M. S.). Stroną pozwaną była natomiast (...) S.A. reprezentowana przez zarząd tej spółki w osobach P. S. oraz D. D.. On natomiast po przypadkowym powzięciu informacji o zawiśnięciu przed tut. Sądem sprawy o sygn. akt XVI GC 584/14 podjął działania w celu wzięcia udziału w procesie i zaprezentowania stanowiska, aby rozstrzygnięcie Sądu opierało się na materiale dowodowym, a nie jedynie na uznaniu powództwa tj. złożył wniosek o przystąpienie do procesu jako interwenient uboczny. Tymczasem Sąd z urzędu zdecydował o oddaleniu jego interwencji. Wnioskodawca podał, że w grudniu 2013 roku wraz z P. S. oraz D. D. w wyniku wykorzystania jego przymusowego położenia i wprowadzenia go w błąd wytoczył pozew o stwierdzenie nieważności, ewentualnie stwierdzenie nieistnienia uchwał przywołanego Zgromadzenia akcjonariuszy (...) S.A. z 14 listopada 2013 roku (prowadzone pod sygn. XVI GC 2074/13). Wnioskodawca podkreślił, że przyczyną dążenia ww. osób do uchylenia ważności uchwał podjętych na Zgromadzeniu z 14 listopada 2013 roku jest fakt wybrania na nim Rady Nadzorczej (...) S.A., która odwołała z funkcji członka zarządu tej spółki (...) i jego powołała na stanowisko Prezesa zarządu. Wnioskodawca podkreślił, że skuteczne zakwestionowanie uchwał Zgromadzenia mogłoby doprowadzić do podważenia ważności wyboru Rady Nadzorczej (...) S.A. i w efekcie ważności powołania go na Prezesa. W ocenie wnioskodawcy posiada on interes prawny i faktyczny w rzeczowym i merytorycznym rozstrzygnięciu ważności i

istnienia uchwał Zgromadzenia akcjonariuszy (...) S.A., zwłaszcza, że podejmował on czynności prawne w imieniu spółki i zakwestionowanie wyboru Rady, a w efekcie nieważność uchwały o jego wyborze, może doprowadzić do mylnego wyobrażenia, iż podjęte przez niego czynności są nieważne. Powyższe może natomiast doprowadzić do licznych procesów odszkodowawczych wobec jego osoby wytaczanych nie tylko przez (...) S.A., ale również przez osoby trzecie. Uzasadniając legitymację do wytoczenia skargi o wznowienie postępowania wnioskodawca wskazał, że wynika ona z tego, że brał udział w Zgromadzeniu Akcjonariuszy w dniu 14 listopada 2013 roku, na którym wraz z pozostałymi akcjonariuszami podejmował ważne decyzje. Jako podstawę skargi o wznowienie postępowania wnioskodawca wskazał art. 401 pkt 2 k.p.c. wyjaśniając, że decyzja tut. Sądu uniemożliwiła mu udział w sprawie. Podał, że pozbawienie strony możliwości działania, o którym stanowi art. 401 pkt 2 k.p.c. polega na tym, że z powodu wadliwości proceduralnych sądu, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów k.p.c., strona nie mogła brać udziału w całym postępowaniu lub istotnej jego części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim należy stwierdzić, iż wnioskodawca zamierza wszcząć skargę o wznowienie postępowania. Jak wynika z akt XVI GC 584/14, których ma dotyczyć wznowienie, sprawa ta toczyła się z powództwa W. S. przeciwko (...) SA w W. o stwierdzenie nieważności uchwał. Wydanym wyrokiem z 15 lipca 2014 r. uwzględniono powództwo i stwierdzono nieważność uchwał natomiast J. S. zgłosił po wydaniu wyroku w dniu 26 września 2014 r. interwencję uboczną po stronie pozwanego, która została odrzucona postanowieniem z dnia 20 października 2014 r. Postanowienie nie jest jeszcze prawomocne, gdyż złożono na nie zażalenie.

Wynika z tego po pierwsze, iż roszczenie w sprawie XVI GC 584/14 jest roszczeniem nie pieniężnym zatem do orzeczenia o sposobie zabezpieczenia ma zastosowanie przepis art. 755 kpc a nie 747 kpc. Wskazanie błędnego przepisu nie ma jednak wpływu na rozpoznanie wniosku. O ile sposoby zabezpieczenia roszczenia określone w art. 755 kpc są tylko sposobami przykładowymi o tyle niewątpliwie nie ma takiego sposobu zabezpieczenia jakiegokolwiek roszczenia poprzez wstrzymanie prawomocności orzeczenia lub jej uchylenie. Prawomocność wynika z przepisów prawa i albo orzeczenie jest prawomocne to znaczy nie przysługuje od niego możliwość odwołania (art. 363 §1 kpc) np. z uwagi na upływ terminu do wniesienia środka zaskarżenia lub dlatego, że środek zaskarżenia już nie przysługuje albo orzeczenie prawomocne nie jest. Natomiast jeżeli orzeczenie nadaje się do wykonania w drodze egzekucji można wstrzymać jego wykonanie, wniosek taki można złożyć składając skargę o wznowienie postępowania (art. 414 kpc). Analogicznie można byłoby żądać wstrzymania wykonania w drodze zabezpieczenia powództwa, ale jak już wskazano orzeczenie stwierdzające nieważność uchwał nie podlega wykonaniu. Z uwagi na fakt, że wnioskodawca nie jest reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika warto wyjaśnić, iż wykonaniu podlegają orzeczenia w którym orzeczono o obowiązku zapłaty, wydania rzeczy, zaniechania określonego zachowania itp., które mogą być wyegzekwowane poprzez postępowanie egzekucyjne. Z tego względu wskazany przez wnioskodawcę sposób zabezpieczenia jest nie dopuszczalny w świetle prawa.

Ponadto należy stwierdzić, iż wniosek o udzielenie zabezpieczenia jest wewnętrznie sprzeczny, gdyż zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Gdyby nawet była możliwość „wstrzymania prawomocności” to już nie byłoby przesłanki do wniesienia skargi o wznowienie, a skoro nie byłoby przesłanki do wniesienia skargi to nie można żądać udzielenia zabezpieczenia przed jej wniesieniem itp. To także potwierdza, że take sposób udzielenia zabezpieczenia jest nie dopuszczalny. Warto też wskazać, iż o ile wniesienia skargi o wznowienie przez interwenienta ubocznego jest co do zasady dopuszczalne o tyle w przypadku interwencji nie samoistnej a takim interwenientem byłby wnioskodawca byłoby to zależne od braku sprzeciwu strony, gdyż czynności interwenienta nie mogą być w sprzeczności z czynnościami strony do której przystępuje interwenient. Tymczasem jak wynika z akt i co podnosi wnioskodawca, (...) SA w W. uznało powództwo w sprawie XVI GC 584/14, trudno zatem przypuszczać, iż nie sprzeciwi się wznowieniu postępowania.

Niemniej jednak z uwagi na niedopuszczalny sposób zabezpieczenia zbędne jest prowadzenie szczegółowych rozważań co do uprawdopodobnienia przesłanek wniesienia skargi o wznowienie a także interesu prawnego w udzielaniu zabezpieczenia.

Zatem na podstawie art. 730¹ kpc w zw. z art. 755 kpc i art. 363 § 1 kpc wniosek o udzielenie zabezpieczenia należało oddalić.

W tej sytuacji nie wzywano już do złożenia odpisów wniosku dla uczestników aby nie przedłużać postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

SSO K. Bartosiewicz

ZARZĄDZENIE

(...)